Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

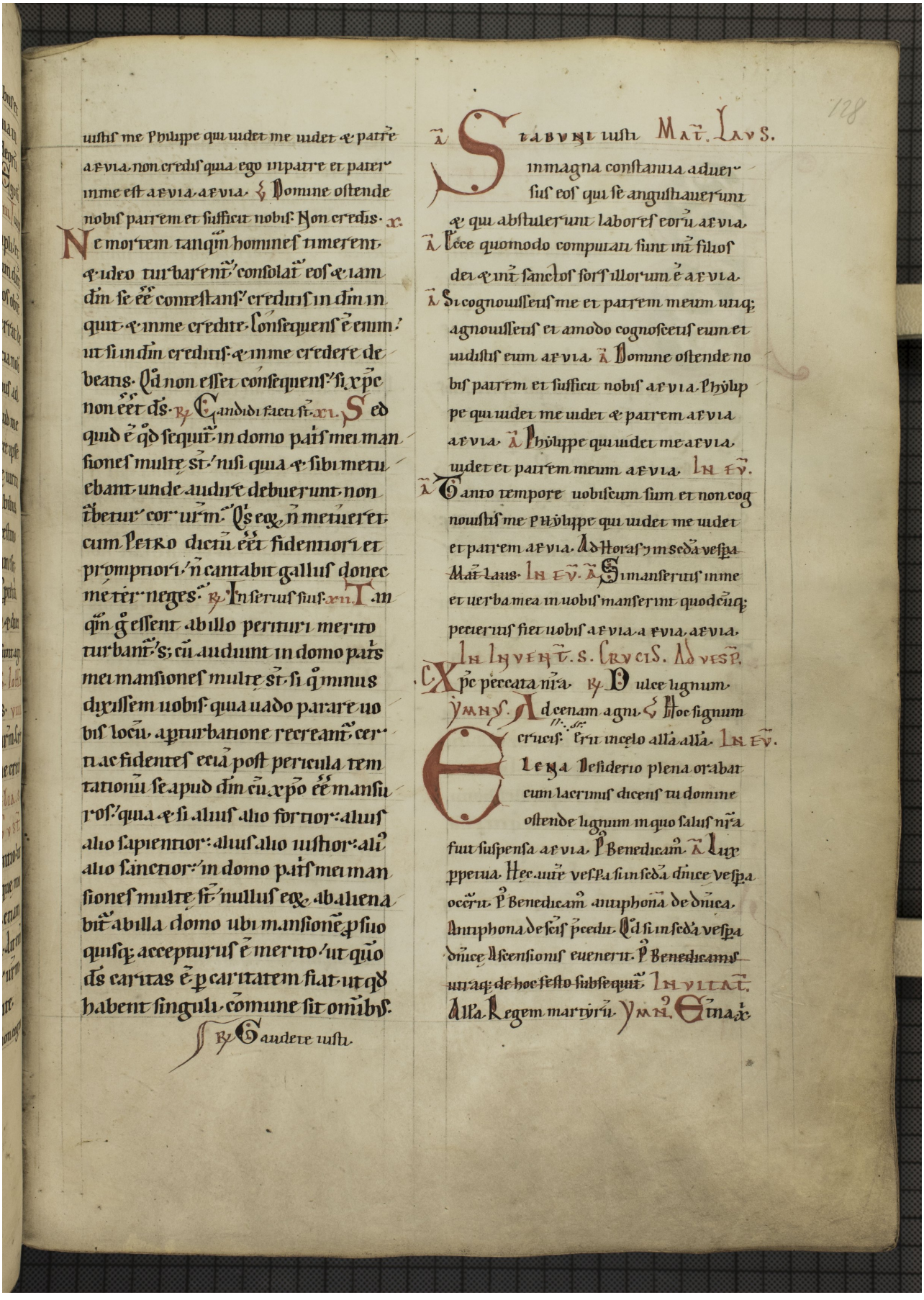

ustis me Philippe qui uidet me uidet & patrē
aevia. non credis quia ego in patre et pater
in me est aevia aevia. ℣ Domine ostende
nobis patrem et sufficit nobis. Non credis. x.
Ne mortem tanqm̄ homines timerent
& ideo turbarent̄ consolat̄ eos & iam
dm̄ se ee̊ contestans̄ credite in dm̄ in
quit & in me credite. Consequens ē enim
ut si in dm̄ creditis & in me credere de
beatis. Qd non esset consequens̄ si xp̄c
non e̊et ds̄. ℟ Gaudete iustus. xi. Sed
quid ē qd sequit̄ in domo patris mei man
siones multe sunt̄. nisi quia & sibi metu
ebant unde audire debuerunt non
t̄beretur cor uestrum. Qs ego n̄ metuerem
cum Petro dicturus e̊et fidenter mori et
prompti mori. n̄ cantabit gallus donec
me ter neges. ℟ Inseruus suus. xii. Tan
qm̄ g essent abillo periturī merito
turbant̄s; cū audiunt in domo patris
mei mansiones multe sunt̄ si q̄minus
dixissem uobis quia uado parare uo
bis locū. a perturbatione recreant̄ cer
ti ac fidentes eē a post pericula tem
tationū se apud dm̄ cū xp̄o e̊e mansu
ros̄. quia & si alius alio fortior. aliusˢ
alio sapientior. aliusˢ alio iustior. aliˢ
alio sanctior. in domo patris mei man
siones multe sunt̄. si nullus eq̄ abalienā
bit̄ a bilia domo ubi mansionē p suo
quisq; acceperit̄ ut ē merito. ut quo
ds caritas ē p caritatem fiat. ut q̄s
habent singuli. cōmune sit omibus.
℟ Gaudete iustus.

℣ Stabunt iusti Mat. Laus.
In magna constantia aduer
sus eos qui se anguistiauerunt
& qui abstulerunt labores eorū aevia.
℣ Ecce quomodo computati sunt inter filios
dei & inter sanctos sors illorum ē aevia.
℣ Si cognouisseus me et patrem meum utiq;
agnouisseus et amodo cognoscetis eum et
uidistis eum aevia. ℣ Domine ostende no
bis patrem et sufficit nobis aevia. Philip
pe qui uidet me uidet & patrem aevia
aevia. ℣ Philippe qui uidet me aevia
uidet et patrem meum aevia. In ev̄.
℣ Tanto tempore uobiscum sum et non cog
nouisti me Philippe qui uidet me uidet
et patrem aevia. Ad Horas. In sedā vespa
Mat̄ Laus. In ev̄. ℣ Si manseritis in me
et uerba mea in uobis manserint quodcūq;
petieritis fiet uobis aevia a evia aevia.
In Inuent̄. S. Crucis. Ad vesp.
℣ Xp̄e peccata nr̄a. ℟ Vulce lignum.
Ymn̄s. Ad cenam agni. ℣ Hoc signum
crucis erit in celo alla alla. In ev̄.
Lena desiderio plena orabat
cum lacrimis dicens tu domine
ostende lignum in quo salus nr̄a
fuit suspensa aevia. P̄ Benedicam̄. ℣ Lux
perpetua. Hec autē vespa si in sedā dnice vespa
occurit. P̄ Benedicam̄ antiphonā de dnica.
Antiphona de scis̄ precedit. Qd si in sedā vespa
dnice Ascensionis euenerit. P̄ Benedicamus
ut aq; de hoc festo subsequit̄. In vitat̄.
Alla. Regem martyrū. Ymn̄. Etna ℣